

viinshandel, der skal være forbrudt. Jeg tillader mig altsaa at anbefale Forslaget, saaledes som det oprindelig er fremkommet, med de Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, nemlig at den omtalte Handel indskrænkes alene til Kjøbmænd og Detailister, thi jeg er ogsaa af den Mening, at Handelen kan komme i saa uvederhæftige Hænder, at der kan være Fare for, at der vil ske Misbrug, og det var vel dette, som man fornemmelig skulde undgaa. Foruden dette Ændringsforslag har jeg ogsaa stillet et andet mindre betydeligt, som blot sigter til at give en bedre Redaction. Naar der nemlig i sidste Linie af § 2 staaer: „uden nogen som helst Udskænkning“, da vilde jeg heller have at der skulde staae: „men ikke til nogen som helst Udskænkning“. Jeg kan ikke Andet end paa det Bedste anbefale det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), idet han har tiltænkt de Fattiges Kasse en Indtægt, som den vistnok i høj Grad kunde trænge til. Jeg, som selv tidligere har været Medbestyrer af de Fattiges Kasse, kan forsikre, at denne Kasse netop trænger til at faae Tilskud paa anden Maade end den, der hidtil ere tilflydte den, og jeg kan derfor som sagt ikke Andet end være den ærede Taler taknemmelig for den Tanke, han har nedlagt i sit Ændringsforslag.

Indenrigsministeren: Jeg foretrækker ubetinget Udvalgets Forslag fremfor det oprindelige Lovudkast, og jeg troer altsaa ikke, det vil være til nogen Nytte, at jeg kommer nærmere ind paa de Ændringsforslag, som af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Sagb) ere stillede til det oprindelige Forslag. Ved Udvalgets Ændringsforslag skal jeg paa Sagens nuværende Trin kun gjøre et Par enkelte Bemærkninger. Det forekommer mig saaledes, at, naar det i § 2 er foreslaaet fassat, at der ikke maa udsælges i mindre Quantiteter end $\frac{1}{4}$ Pot, er dette Quantum saa lille, at Bestemmelsen derom næsten bliver betydningsløs. Jeg sætter Priis paa, at der er en Bestemmelse om, hvilket det mindste Maal er, der lovligt maa udsælges, men det forekommer mig at det, at sætte dette mindste

Maal saa lavt, at det ikke er mere, end hvad Vedkommende omtrent kan fortære i samme Dieblis, han har kjøbt det, næsten bliver meningsløst. Jeg mener ogsaa, at det er i Brændeviinshandlernes velforstaede Interesse, at Maalet ikke sættes saa lavt, thi det kan da være overordentlig uansælgeligt for dem at forhindre, hvad der er saa strengt forbudt, nemlig Fortæring paa Stedet. — Den anden Bemærkning, jeg skal gjøre til Udvalgets Forslag, er den, at jeg, ligesom det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (S. Hage), vel kunde have ønsket, at den laveste Afgift for Brændeviinshandelen var bleven sat noget høiere end til 20 Rd., men jeg maa dog tilstaae, at jeg ikke lægger den særdeles Bægt paa dette Punkt, som det ævnte ærede Medlem, idet vedkommende communale Beskyrelse vil kunne sætte Afgiften høiere, forsaavidt den anseer det for at være hensigtsmæssigt. Fordi Afgiften skal sættes inellem 20 Rd. og 100 Rd., er det ingenlunde givet, at den i Bærligheden vil blive sat til det laveste Beløb; jeg troer, at Erfaringen netop har vist, at den laveste Afgift, der fordrer paa flere Steder, i flere Amtsraadskredse, nu da den laveste Grænde er 10 Rd., har været ikke ubetydeligt høiere. I det Hele taget lægger jeg mindre Bægt paa Størrelsen af den aarlige Afgift, der svares af Brændeviinshandelen, end paa Indløsningssummen af Næringsbevist. Som allerede bemærket af ærede Medlemmer her i Salen, og sidst af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Sagb), er det af meget væsentlig Betydning, at Brændeviinshandelen kun kommer i Hænderne paa vederhæftige Folk — det var det ærede Medlems Udtryk — men det forekommer mig, at det er, om end ikke det eneste, saa dog et godt Bevist paa Vederhæftighed, at Folk disponere over en tilstrækkelig Capital til at etablere Næringen. Jeg holder imidlertid ikke paa en saadan høiere Indløsningssum alene paa Grund af dette Vidnesbyrd om Vederhæftighed, som det aabenbart er, naar en Mand anvender større Capitaler paa at etablere en Næring, men ogsaa fordi denne Capital paa en Maade tillige maa betragtes som en Sikker-